

Miljevi

God. XXIV.,

USKRS 1999.

BR. 1(18)

RASPORED SLUŽBE BOŽJE ZA USKRSNE BLAGDANE

VELIKI ČETVRTAK, 01. travnja:

Sveta misa u 18 sati u Drinovcima, poslije Svete mise pjevamo "Gospin plač"

VELIKI PETAK, 02. travnja:

Bogoslužje Velikog petka u 18 sati u DRINOVCI

- Post i nemrs

VELIKA SUBOTA, 03. travnja:

Vazmeno bdijenje u 18.30 sati u Širitovcima i u 20.15 sati u DRINOVCI.

Poslije Svete mise u obadvije crkve blagoslov uskrsnih jela.

NEDJELJA USKRNUĆA GOSPODNJEGA, 04. travnja:

SVETA MISA U 11 SATI U DRINOVCI.

USKRSNI PONEDJELJAK, 05. travnja:

Sveta misa u 11 sati u Širitovcima.

MILJEVCI • župski list župe Miljevci • 22324 Drinovci

ISSN 1331-6710

Izdavač:

Župski ured Miljevci
22324 Drinovci

Glavni i odgovorni urednik:

fra Ante Vukušić, župnik
Tel.: (022)882-055

Urednički kolegij:

Boris Dželalija, Miroslav Ivić,
Dijana Malenica, Josip Pilić,
fra Šime Samac, fra Ante Vukušić

Lektor: prof. Davorka Bačić

List izlazi povremeno, uz dopuštenje crkvenih i redovničkih poglavara.

Narudžbe, priloge i doprinose slati na adresu:

LIST ŽUPE MILJEVCI
22324 DRINOVCI

Naslovna stranica:

akad. slikar Mladen Veža

Kunski račun: Župa Imena Isusova Miljevci
22324 Drinovci

ZAP- Drniš br. 34610-672-154

List se uzdržava dragovoljnim priložima vjernika

Tisak: Tiskara Kačić Šibenik

MILJEVCI

LIST ŽUPE MILJEVCI

God. XXIV.,

USKRS 1999.

br. 1 (18)

Dragi moji Miljevčani!

“Po suboti u svanuće prvog dana sedmice, dodoše Marija iz Magdale i druga Marija da pogledaju grob. (...). A anđeo reče ženama: “Ne bojte se! Znam da tražite razapetog Isusa. On nije ovdje! Uskrsnuo je kako je rekao! (...) Zatim krenite žurno i recite učenicima njegovim: Uskrsnuo je od mrtvih...” (Mt. 28,1-7)

Tu preradosnu vijest, koju je anđeo javio ženama, koje su došle posjetiti Isusov grob, da je Isus uskrsnuo, da je pobijedio smrt, da je živ, i ja vama dragi moji župljani i čitatelji župnog lista “Miljevci” želim javiti, želim reći u ovoj trećoj godini pripreme za Veliki jubilej 2000. godine kršćanstva, u godini Boga Oca, u 300. obljetnici župne crkve Imena Isusova, Isus je **USKRSNUO**, Isus je **ŽIV**. **ON** je s **nama**. U našem svagdašnjem životu. Vrijeme je **proljeća**, priroda se budi iz zimskog sna smrti. Cvjeta cvijeće. To nas podsjeća na Uskrsnuće. “Predao sam vam najprije ono

što sam i primio: Da je Krist, suglasno Pismima, umro za naše grijeha, da je pokopan, da je treći dan, suglasno Pismima uskrsnuo, ...” (1 Kor 15,3-4).

Želio bih da nas Uskrsna svijeca: simbol uskrslog Krista, obasja, osvijetli i prosvijetli, da nam bude svijetlo koje će gorjeti u našim srcima i u mrkloj noći, u mrklim i tmurnim danima.

“Ako Krist nije uskrsnuo, onda je neosnovano naše propovijedanje, neosnovana je i vaša vjera.” (1. Kor 15,14).

Kao što je Isus pripremao svoje učenike na svoje Uskrsnuće, tako smo se to mi pripremili za Uskrs, od Pepelnice do Uskrsa, a posebno preko pučkih misija koje smo imali u našoj župi od 21. ožujka do 28. ožujka ove godine (detaljno izvješće donijet ćemo drugi put).

Vjerujem da smo se obogatili tim duhovnim događajem i da smo našli malo više vremena za sebe i za Boga, da smo čuli i poslušali Božji glas, glas naše svijesti, te glas misionara koji su sijali

Božju riječ.

Želio bih da to bogatstvo koje smo stekli za svoje duhovne obnove u našoj župi prenesemo na mlađa pokoljenja i da se tako i s tim okoriste i obogate.

Misije su se odvijale pod geslom “Bit ćete mi svjedoci”. Nadam se da ćemo to prihvatiti i da ćemo u svom životu to i činiti, biti svjesni da nas je životni put zadužio biti svjedocima Isusa Krista raspetog i uskrsnuloga.

Nadam se da ćete, dragi vjernici i čitatelji lista “Miljevci”, naći u ovom broju nešto za sebe korisno i ugodno za čitati, nešto što je poučno i potrebno za život.

Želio bih da Uskrs bude i naše uskrsnuće, da Uskrs bude i naše promaknuće i čežnja za Uskrsom i Uskrsnućem.

S tim mislim želim svima vama **SRETAN USKRS!**

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Vaš župnik
fra Ante Vukušić

“OTAC ZOVE NA

**PORUKA PAPE IVANA PAVLA II. ZA XXXVI. SVJETSKI
DAN MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA
25. travnja 1999. - 4. vazmena nedjelja**

Časna braćo u biskupstvu, predraga braćo i sestre!

Proslava svjetskog dana molitve za zvanja, na programu 25. travnja 1999., na četvrtu vazmenu nedjelju, ponovni je poziv na pozorno razmišljanje o temeljnom obliku crkvenog života: pozivu na svećeništvo i zavjetovani život.

Na putu priprave na Veliki jubilej, godina 1999. otvara *“horizonte vjernika prema samoj Kristovoj perspektivi: perspektivi Oca koji je na nebesima”* (usp. Mt 5,45) (*Tertio millennio adveniente*, 49) i poziva na razmišljanje o pozivu koji je pravo obzorje svakoga ljudskog srca: *život vječni*. Upravo se u tom svjetlu otkriva sva važnost poziva na svećeništvo i na zavjetovani život s kojima Otac nebeski, od kojega *“silazi svaki dobar dar, svaki savršeni poklon”* (Jak 1,17), nastavlja obogaćivati svoju Crkvu.

Hvalospjev: *“Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista”* (Ef 1,3), i u ovom stoljeću koje se približava kraju, spontano izvire iz srca zbog dara bezbrojnih poziva na svećeništvo i zavjetovani život u njegovim različitim oblicima.

Bog se i dalje pokazuje po muškarcima i ženama koje, potaknute silom Duha Svetoga, svjedoče riječju i djelom, ponekad također mučeništvom, svoje bespridržajno predanje u služenju braći. Po zaređenim službenicima biskupima, prezbiterima i đakonima, on daje trajno jamstvo sakramentske prisutnosti Krista Otkupitelja (usp. *Christifideles laici*, 22), čineći da Crkva raste, zahvaljujući njihovu određenom

služenju, u jedinstvu jednoga tijela i u raznolikosti poziva služba i karizma.

On je obilno razlio Duha u svoju posinjenju djecu, očitujući po različitim oblicima posvećenoga života svoju očinsku ljubav koja želi obuhvatiti cijelo čovječanstvo. Ta je njegova ljubav ona koja strpljivo čeka i s veseljem prihvaća onoga koji se udaljio; to je ljubav koja odgaja i ispravlja; koja utažuje glad za ljubavlju svake osobe. On nastavlja pokazivati obzorja života vječnoga koja otvaraju srce u nadi i usred poteškoća, boli i smrti, osobito po onima koji sve ostavljaju da bi slijedili Krista, potpuno se posvećujući ostvarenju njegova Kraljevstva.

U ovoj 1999. godini posvećenoj Ocu nebeskom, htio bih pozvati sve vjernike na razmišljenje o pozivima za zaređene službenike i na zavjetovani život, slijedeći korake molitve “Očenaša” koju nas je sam Isus naučio.

“Oče naš, koji jesi na nebesima”

Zazivati Boga kao Oca znači u njegovu ljubavi prepoznati izvor života. U Ocu nebeskom čovjek, pozvan da bude njegovim djetetom, otkriva kako *“smo bili izabrani prije postanka svijeta, da budemo sveti i neproročni pred njim u ljubavi”* (Ef 1,4). Drugi vatikanski koncil podsjeća da *“Krist... upravo objavljujući misterij Oca i njegove ljubavi potpuno otkriva i čovjeka njemu samome te mu objavljuje uzvišenost*

ŽIVOT VJEČNI

njegova poziva" (*Gaudium et spes*, 22). Za ljudsku osobu vjernost Bogu jamstvo je vjernosti upravo vlastitome biću i tako potpunog ostvarenja vlastitoga životnog nauma.

Svaki poziv ima svoj korijen u krštenju, kad kršćanin "*nanovo rođen iz vode i Duha*" (Iv 3,5) postaje sudionikom milosnog događaja, koji je na rijeci Jordanu otkrio Isusa kao "*ljubljenog Sina*", koji je Ocu omilio (Lk 3,22). Iz krštenja za svaki kršćanski poziv izbija izvor prave plodnosti. Nužno je stoga posebnu skrb posvetiti inicijaciji katekumena i djece u otkrivanju krštenja i ostvarenju istinskoga djetinjeg odnosa s Bogom.

"Sveti se ime tvoje"

Poziv da budemo "sveti, jer on je svet" (Lev 11,44) ostvaruje se kad se Bogu prizna mjesto koje mu pripada. U naše doba, sekularizirano, a ipak očarano traženjem svetoga, postoji posebna potreba za svecima, koji snažno živeći prvenstvo Boga u svom životu, daju mu znatnu ljubaznu i providnosnu prisutnost.

Svetost, dar neprestanog istraživanja, najdragocijeniji i najdjelatniji je odgovor na glad nade i života suvremenoga čovjeka. Čovječanstvo treba svete svećenike i zavjetovane duše koji će dnevno živjeti dar potpunog sebedarja Bogu i

bližnjemu; očeve i majke sposobne među kućnim zidovima svjedočiti milost sakramenta ženidbe, budeći u svima koji im se približe želju ostvariti Stvoriteljev naum o obitelji; mlade koji su osobno otkrili Krista i ostali njime zadivljeni tako da oduševljavaju svoje vršnjake za Evandjelje.

"Dodi kraljevstvo tvoje"

Svetost zaziva "*Kraljevstvo Božje*", koje je Krist slikovito prikazao u velikoj i radosnoj gozbi ponuđenoj svima, ali određenoj samo onome koji prihvati obuču "svadbenu odjeću" milosti.

Zaziv "*dodi kraljevstvo tvoje*" potiče na obraćanje i podsjeća da zemaljski čovjekov dan mora biti označen neprestanim traženjem kraljevstva Božjega prije i iznad svega drugog. To je zaziv koji poziva napustiti svijet riječi koje nestaju da bi se velikodušno prihvatilo obveze na koje nas Gospodin poziva, unatoč svakoj poteškoći i suprostavljanju.

Što su neprijatelji uništili, prijatelji popravljaju

Moliti Gospodina *"dodi kraljevstvo tvoje"* znači, također, izabrati Očev dom kao vlastiti, živeti i djelujući prema Evanđelju te ljubeći u Isusovu Duhu; to istodobno znači otkriti da je Kraljevstvo "malo sjeme" obdareno neslučenom puninom života, ali trajno izloženo opasnosti da bude odbačeno i pogaženo.

Neka svi koji su pozvani na svećenstvo ili zavjetovani život s velikodušnom raspoloživošću prihvate sjeme poziva koje im je Bog stavio u srce. Privlačeći ih slijediti Krista nepodijeljena srca, Otac ih poziva da budu radosni i slobodni apostoli Kraljevstva. U velikodušnom odgovoru na poziv oni će naći onu pravu sreću kojoj teži njihovo srce.

"Budi volja tvoja"

Isus je rekao: *"Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo"* (Iv 4,34). Tim riječima on otkriva da je osobni nacrt života upisan u providnosni

Očev naum. Da bi ga se otkrilo treba napustiti odviše zemaljsko tumačenje života, i u Boga staviti temelj i smisao osobnog života. Poziv je nadasve dar Božji: nije to izabrati, nego biti izabran; to je odgovor na ljubav koja prethodi i prati. Onome tko je poučljiv volji Gospodinovoj život postaje primljeno dobro, koje po svojoj naravi teži preoblikovati se u prikazivanju i daru.

"Kruh naš svagdnji daj nam danas"

Isus je od Očeve volje učinio našu svagdanju hranu (usp. Iv 4,34), i pozvao svoje uživati taj kruh s kojim se utažuje duhovna glad: kruh Riječi i Euharistije.

Po Marijinu primjeru treba naučiti odgajati srce za nadu, otvarajući se onom "nemogućem" od Boga koje čini klikatati od radosti i zahvalnosti. Tako onima koji velikodušno odgovore na Gospodinov

O Bože, zar si pozvao mene ...

poziv, radosni i žalosni životni događaji postaju dokaz povjerljivog razgovora s Ocem i prilika trajnog otkrivanja svoga identiteta ljubljene djece pozvane sudjelovati vlastitom i specifičnom ulogom u velikom djelu spasenja svijeta, koje je započeo Krist, a sada povjerenom njegovoj Crkvi.

“Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim”

Oprost i pomirenje veliki su dar koji je provalio u svijet od trenutka u kojem je Isus, poslan od Oca, otvoreno proglasio *“godinu milosti Gospodnje”* (Lk 4,19). On se učinio *“prijateljem grešnika”* (Mt 11,19), dao svoj život *“na otpuštenje grijeha”* (Mt 26,28) i, naposljetku, pozvao učenike iz svakoga dijela svijeta naviještavati pokoru i oproštenje.

Poznavajući ljudsku krhkost, Bog je pripremio čovjeku put milosrđa i oproštenja kao iskustvo u kojem treba sudjelovati - tebi se oprašta ako ti opraštaš - jer se u obnovljenom milosnom životu pojavljuju istinski dometi prave djece jedinoga Oca nebeskoga.

“I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla”

Kršćanski život je trajni razvoj oslobađanja od zla i grijeha. Po sakramentu pomirenja Božja moć i njegova svetost priopćavaju se kao nova snaga koja vodi k slobodi ljubiti, čineći da dobro pobjeđuje.

Borba protiv zla, koju je Krist hrabro vodio, danas je povjerena Crkvi i svakom kršćaninu, prema pozivu, karizmi i službi pojedinca. Zadaća je bitno povjerena zaređenim službenicima: biskupima, prezbiterima i đakonima. Ali nezamjenjiv i specifičan doprinos pružaju, također, ustanove zavjetovanoga života čiji članovi *“u svom posvećenju i potpunom predanju, čine vidljivom ljubaznu i spasonosnu nazočnost Krista, koga je Otac posvetio i*

dao mu poslanje” (Vita consecrata, 76).

Kako ne istaknuti da promicanje zvanja za zaređeno svećenstvo i zavjetovani život mora postati skladna zauzetost cijele Crkve i pojedinih vjernika? Njima Gospodin nalaže: *“Molite Gospodara žetve da pošalje radnika u svoju žetvu”* (Lk 9,38).

Svjesni toga, obratimo se jednodušnom molitvom Ocu nebeskom, darovatelju svakoga dobra:

Oče dobri,
u Kristu svome Sinu
otkrivaš nam svoju ljubav,
grliš nas kao svoju djecu
i omogućuješ nam
u tvojoj volji otkrivati crte
našeg pravog lica.
Oče sveti,
pozivaš nas da budemo sveti
kao što si svet.
Molimo te da nikada ne ponestane
tvojoj Crkvi svetih službenika i
apostola,
koji riječju i sakramentima,
otvaraju put susreta s tobom.
Oče milosrdni,
daruj zbuđenom čovječanstvu
muškarce i žene koji
svjedočanstvom života
preobraženog
na sliku tvoga Sina
radosno kroče
sa svom drugom braćom i
sestrama
prema nebeskoj domovini.
Oče naš,
s glasom tvoga Duha Svetoga,
i pouzdajući se u Marijin majčinski
zagovor,
žarko te zazivamo:
pošalji svojoj Crkvi svećenika,
hrabrih svjedoka tvoje bezgranične
dobrote.
Amen

Iz Vatikana, 1. listopada 1998., na spomendan svete Terezije od Djeteta Isusa, crkvene naučiteljice.

Ivan Pavao II.

Kamen je s groba

U Vjervanju što ga svake nedjelje molimo u Sv. Misi ispovijedamo vjeru u Kristovo uskrsnuće: "I uskrsnuo treći dan po Svetom Pismu", kao i vjeru u naše uskrsnuće: "I iščekujem uskrsnuće mrtvih". Ovo su temeljni članci naše vjere. Sv. Pavao kaže da bi bila uzaludna naša vjera i uzaludno naše propovijedanje da Isus nije uskrsnuo (1 Kor 15,14). Ali Apostol odmah s punim uvjerenjem nastavlja: "Krist je uskrsnuo od mrtvih. On je prvenac umrlih. Budući da je po čovjeku došla smrt, po čovjeku dolazi i uskrsnuće mrtvih. Kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti" (1 Kor 15,20-22). O činjenici Kristova uskrsnuća svjedoče nam svi apostoli koji su s Kristom, poslije njegova uskrsnuća, osobno razgovarali i živjeli. Oni i njihovi mnogobrojni sljedbenici bili su spremni za ovu istinu dati i svoj vlastiti život.

Dokaz Kristova uskrsnuća jest i njegov prazan grob koji je bio zavaljen velikim kamenom. Razmišljat ćemo o simbolici grobnog kamena. Poslije Isusove smrti na križu njegovo tijelo skidaju s križa, i njegov prijatelj, Josip iz Arimateje, polaže ga u svoj novi grob "pa navali veliki kamen na vrata groba i ode" (Mt 27,60). Bio je vjerojatno veliki kamen koji je zatvorio Isusov grob. Žene koje su sutradan ujutro pošle ka grobu da pomažu Isusovo tijelo, među sobom zabrinuto govore: "Tko će nam odvaliti kamen s vrata groba?" (Mk 16,3). Ovaj kamen je značio da je sve gotovo, mrtvac ostaje u grobu, tko je umro umro je, više ne živi. Ovaj je kamen također zatvorio i svaku nadu Isusovih učenika da će

njihov učitelj uskrsnuti.

Svijet je pun takvog kamenja, velikog i malog, koje je u stanju zatvoriti, pokopati sva nadanja. Na našim grobljima možemo dobiti dojam kao da želimo pokojnike što čvršće zatvoriti. Grobovi su od armiranog betona, a zatvoreni su velikim kamenom. Kao da želimo reći: Tko je mrtav, ostaje mrtav zauvijek.

I u životu znamo ponekad postavljati takva kamenja. Postavljamo grobni kamen vlastitoj nadi i nadanju svojih bližnjih. Tako ponekad kažemo o sebi: "Moj je život upropašten. Nitko mi više ne može pomoći. Sve je uzaludno", a o drugima govorimo: "Ovo mu je moja zadnja riječ, ne mogu mu oprostiti. S njime više ne želim ni riječi progovoriti.

Ne želim ga više vidjeti. On je za mene mrtav." To je kamenje beznađa i nepomirljivosti, kamenje krivnje i grijeha.

K tomu dolazi još mnogo kamenja izvana, sa svih strana, koje kao da nas žele zgnječiti. Kakva će biti naša budućnost? Što će biti od naše djece? Što će biti od naše domovine koju potresaju tolike krize? U današnjem društvu vlada zlo: kriminal, lopovluk, zavist, svade... Čitavi je svijet ugrožen zbog opasnosti ratova, zagađivanja okoliša, socijalnih nereda, nemorala i bezboštva.

U ovako prošireno beznađe mi kršćani naviještamo Uskrsnu poruku: "I kad žene pogledaše, vidješe da je kamen već odvaljen s groba" (Mk 16,4). Kada je za

odvaljen

Isusove učenike teret postao prevelik, kada je njihovo nadanje Isusovom smrću bilo već pokopano, kada su bili na kraju ljudske mudrosti i snage, pokaza se spasiteljska Božja moć. Ne postoji nijedan kamen, pa makar koliko bio velik i težak, koji bi mogao spriječiti njegovu snagu. Uskrsli Isus je odvalio kamen s groba.

I zabrinute žene začuju poruku anđela: "Ne bojte se! Vi tražite rassetoga Isusa Nazarećanina. Uskrsnuo je! Nije ovdje" (Mk 16,6). Ovo je do tada nečuvena riječ. Iz groba, znaka smrti i raspadnuća, izlazi novi život, život za kojim svi mi toliko žedamo. Odvaljivanjem kamena s Isusova groba, odvaljeno je kamenje s naših grobova. Krist je uskrsnuo.

Ne samo on, kao prvi od usnulih, kako kaže Sv. Pavao, nego i svi koji u nj vjeruju. Nad grobnim kamenom postao je za nas znak nade. Odsada možemo na grobove napisati: "Gdje je smrti, tvoja pobjeda? . . . Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu" (1 Kor 15,55-57). Odvaljen je kamen naše krivnje i grijeha. Dignut nam je kamen sa srca. Odstranjen je kamen besmisla koji pritišće ovaj svijet, jer je Uskrsnuli početak novoga

Julije Klović: Uskrsnuće

svijeta. Pšenica i kukolj doduše ostaju i dalje pomiješani do dana žetve, ali će u onaj dan nastati nova zemlja i novo nebo u kojima će prebivati pravda i istina. Zar nam nije znakom tog novog života priroda, koja upravo sada u proljeće ponovno buja ili klas koji nastaje od zrna koje je u zemlji istrunulo ili šareni leptir koji se razvio iz ružne ličinke?

Kamen smrti skida se s nas kada po krštenju uranjavamo u Kristovu smrt da bi postigli uskrsnuće, kada Krista nasljeđujemo i živimo kao djeca svijetla. Tada smijemo i mi cijelom Crkvom pjevati hvalospjev Uskrsa koji nas vodi iz tame u vječno svijetlo, iz patnje u trajnu radost, iz ropstva u neograničenu slobodu, iz smrti u vječni život, s križa u uskrsnuće.

Slavimo, dakle, Uskrs zahvalno i radosno! Aleluja!
fra ŽM

USKRSNUĆE

Uskrsnuće nam se bliži
puče, ruke njemu diži,
i u njega imaj nade,
za svačije brige znade,
svakome će sriću dati,
on je otac on je mati.
Tko Isusa svoga moli
ozdravit će od sve boli,
tko ga teškom
psovkom psuje
to mu srce otrguje.
Obrati se, on ti veli

jer spasenje svima želi.
Voli stare, voli mlade
i što leže i što rade.
Isus voli i bogate
i siromašne koji pate.
Voli lipe, voli ružne
ponajviše one tužne.
Dragi Isus sve nas voli
svom se Ocu za nas
moli.

Samac Ana, žena Ive

MOŽE LI VJERA NADJAČATI STRAH?

Korizma je vrijeme ozbiljnosti, pokore, posta i obraćenja. To je vrijeme ozbiljnosti, ali ne žalosti, pokore i posta, ali ne mučenja i straha. Korizma je vrijeme obraćenja, spoznaje Boga, vrijeme nade, a ne straha.

Možemo li naš odmah prema Bogu opisati kao strah? Nastojimo li biti dobri, moliti se, pomagati drugima, postiti, zato što se Boga bojimo? Zamišljamo li Boga kao suca, koji kao da jedva čeka našu grešku pa da nas kazni?

Strah je potrebna i korisna emocija u stvarnoj opasnosti. Međutim, strah nekada prelazi i u tjeskobu, uzroke takvog stanja teško je uvijek raspoznati. Može li nam vjera, i ako može, na koji način, pomoći u smanjenju tjeskobe i ostalih različitih strahova?

Neki kažu kako je u osnovi svakog straha strah od smrti. Čovjek je smrtno biće, on je u različitim situacijama ranjiv i stoga mu je strah upozorenje kako bi mogao na vrijeme i što bezbolnije nadvladavati potencijalnu ili stvarnu opasnost. Ali uza sva nastojanja smrt ostaje kao neizbježna stvarnost i budućnost svakog od nas.

Smrt je pogled u nepoznato, put bez povratka, neizmjerena praznina.

Sve ideologije i svjetonazori koji ne daju odgovor ili zaobilaze govor o smrti, ne mogu čovjeka

Korizma je vrijeme ozbiljnosti, pokore, posta i obraćenja.

To je vrijeme ozbiljnosti, ali ne žalosti, pokore i posta, ali ne mučenja i straha.

Korizma je vrijeme obraćenja, spoznaje Boga, vrijeme nade a ne straha.

utešiti, umanjiti njegov strah pred tom stvarnošću.

Isus je došao na ovaj svijet da pobijedi smrt i time ne samo nadvaladao strah od smrti već učinio da kršćanin smrt očekuje s nadom kao što kaže Sv. Pavao: "Želja mi je umrijeti i biti s Kristom" (Fil 1,23).

Prava vjera pomaže čovjeku da svijet i budućnost gleda vedro i s optimizmom, jer ma što se dogodilo ne može uzdrmati našu vezu s Bogom koji nam daje snage da izdržimo sve poteškoće.

Jedino mi i svatko od nas za sebe može raskinuti tu vezu s Bogom te na taj način otvoriti vrata strahu, dopustiti da nas strah nadvlada.

U Bibliji je iskustvo straha prisutno na mnogo mjesta, ali najčešća poruka koja čovjeku dolazi od Boga jest: "Ne boj se!"

Adam i Eva zavedeni da mogu postati "kao bogovi" pogazili su Božju riječ i spoznali "da su goli" te se sakrili. Tada doživljavaju nešto što do tog trenutka nisu iskusili, a to je strah. Na Božji poziv Adam odgovara: "Čuo sam tvoj korak po vrtu; pobojah se, jer sam gol, pa se sakrih". (Post 3, 8-10)

Ovo iskustvo naših praroditelja ponavlja se neprestano u životu svakog čovjeka, a zapisano je i na mnogim drugim stranicama Biblije. Čovjek se boji zbog nesklada koji je nastao između njega i Boga. Uzrok straha nije Bog koji kao strogi sudac čeka čovjekovu grešku kako bi ga kaznio. Ne, uzrok je bojazan da će se Bog udaljiti od čovjeka i napustiti ga. Čovjek se boji da će ostati sam i time prepušten silama zla. Nije Bog taj koji uzrokuje strah nego njegova moguća odsutnost.

I na mnogim drugim

mjestima u Bibliji strah se očituje kao rezultat nesklada koji je čovjek skrivio, i kao stanje napuštenosti i samoće.

Biblijski se čovjek boji i drugih ljudi, svojih protivnika, ali u svim tim situacijama Bog mu kaže: "Ne boj se!". Kao razlog zbog čega se ne treba bojati veli: "Ja sam s tobom".

Isus, kad se ukazuje ženama nakon uskrsnuća kaže im: "Ne bojte se!" Kao da im tim riječima želi riječi: "Gdje sam ja, nema mjesta strahu".

Bog čovjeka ne napušta nikada, daje bezbrojna svjedočanstva svoje prisutnosti, ali čovjek zbog svoje slabosti i nedostatka vjere sumnja, jer misli da Bog poput nas može umanjiti svoje obećanje, svoju ljubav prema nama i u toj se sumnji boji što bi se sve moglo dogoditi kad ga Bog napusti.

Isus nas je oslobodio pobjeđivši smrt i strah. Mnogi i danas žive kao da se to nije dogodilo. Puni su raznih strahova koje prava vjera pobjeđuje. Zar se treba bojati prokletstva? Zar nam gatanje u kavu može određivati budućnost i onda u strahu ne možemo ništa učiniti? Vjernik otkupljen Isusovom smrću i uskrsnućem ne boji se zle kobi, ne vjeruje u sudbinu, jer nas je Isus oslobodio. Ne bojimo se ni neprijatelja, jer nas oni ne mogu pobijediti zato što je naša budućnost u Božjoj blizini: "ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti!" (Mt 10,28).

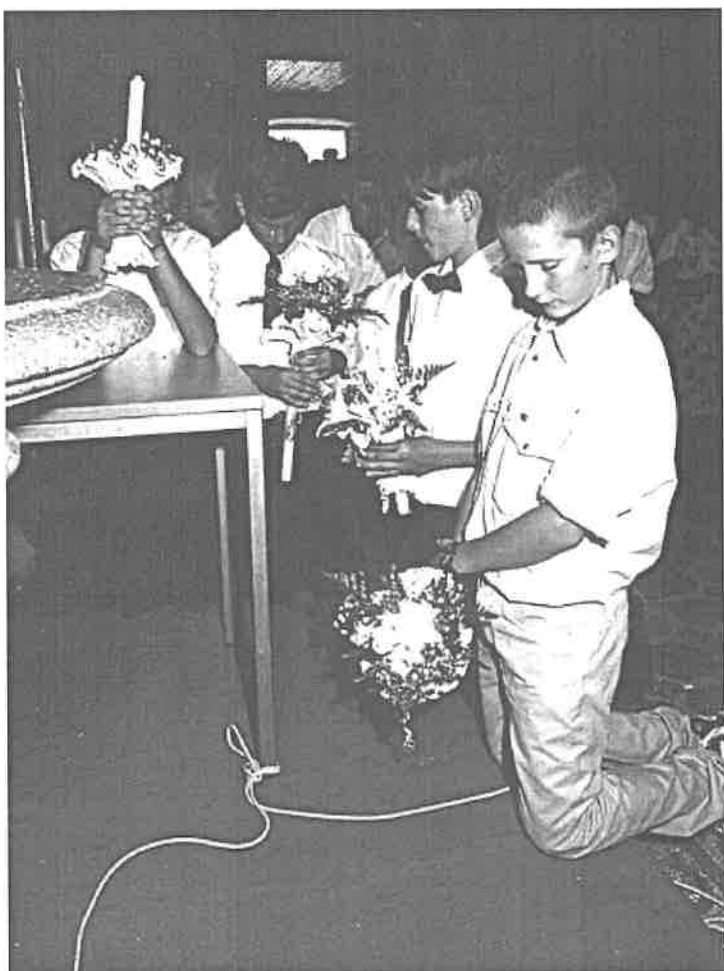
Pravi je vjernik oslobođen straha praznovjerja.

On se ne boji da ga nekakve zle sile mogu nadvladati ili mu nauditi. Gdje je Bog, nema mjesta strahu ni onda kad nam se svakodnevni život ne čini lakim ni ugodnim. Bog nam daje hrabrost, on je hrabrost kojom možemo nadvladati strah.

Od Isusa dolazi ohrabrenje: "Ne bojte se tjeskobno za svoj život: što ćete jesti ili piti, niti za svoje tijelo: u što ćete se obući. Zar nije život vredniji od hrane, a tijelo od odijela? Pogledajte ptice nebeske! Niti siju, niti

žanju, niti sabiru u žitnice, i vaš ih Otac nebeski hrani. Zar vi niste mnogi vredniji od njih? Tko od vas može brigama produžiti život samo za jedan lakat? ... Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Što ćemo jesti ili što ćemo piti ili u što ćemo se obući?! to sve traže pogani - jer zna Otac vaš nebeski da vam je to sve potrebno. Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!" (Mt 6,25-27, 31, 32).

Misionar

"Oče naš"

ŽIVOT S TUGOM

Juraj Utišinović je rođen 1482. godine u Kamičku (u Miljevcima) od oca Grgura, osiromašenoga hrvatskog plemića i majke Ane iz staroga velikaškog roda Martinuševića. Sva je obitelj bila zahvaćena ratnim strahovima. Brat Nikola bio je hrabri junak, Matija zaljubljen u knjigu, a Jakov je kao časnik poginuo u turskoj opsadi Beograda (1521.). U kršćanskoj obitelji iz koje su nikli branitelji domovine, rastao je mali Juraj uz dobru majku koja mu je ulijevala duh molitve i poniznosti, uz oca ratnika od koga je naučio kako se jedino zajedničkom borbom može zaustaviti neželjenoga, opasno jakog naeprijatelja.

Juraj se rodio u vremenu kad su njegovom domovinom harale turske čete, nanosile sve veće nevolje, kad je jedini izlaz bio napuštanje pradjedovskih staništa, bježanje u nepoznato. U tome je Juraj bio sretniji od svojih vršnjaka. Kao plemićko dijete, u nedovršenoj desetoj godini napustio je Kamičak i Krku, što nije nikada mogao zaboraviti.

Usprkos odlasku iz kamene tvrđave iznad rijeke Krke, okovane kamenim okruženjem, iz kojeg se surov pejzaž natječe s prelijepim Roškim slapom, strma obala rijeke koja se nakon mučnog prodora kroz gudure smiruje u Visovačkom jezeru - Juraj nije nikada mogao zaboraviti taj spoj oporosti i bujne ljepote. Ta njegov život bio je sličan promjenjivoj Krki, negdje nemirnoj bujici,

Srbočetnici su tenkom pogazili bistu kardinala Utišinovića

negdje šumovitim slapovima uzburkanoj rijeci, koja se tek oko Visovca pretvara u oazu otajstvene sigurnosti i mira. Te slike iz djetinjstva starog kraja i u njima otac junak i majka plemenita duša pratile su ga tako da je za sebe pisao da je "dijete Hrvatske" (Infans Croatiae).

Na dvoru hrvatskog bana Ivana Korvina boravio je trinaest godina, a kasnije na dvoru njegove majke Hedvige. U 22. godini prešao je u službu erdeljskog vojvode Ivana Zapolje. U tim početnim koracima Juraj je dobivao pohvale jer se isticao "pokornim čednim i čudorednim značajem". U tim godinama izvježbao se i u vojnim vještinama, pobrao prve ratne lorovrike: "...jer bijaše srca junačkoga i svagda na boj spremna". Bio je dijete svog vremena : poštena i čestita duha, snažne i junačke ruke, neustrašiv u obrani pravde i slobode, mladić s

tugom u srcu, daleko od svog očinskog praga.

I to je jedan od razloga što Juraj usprkos uspjehu po dvorovima, u lovu i na bojnim poljima nenadano povukao u zajednicu otaca pavlina uvjeren da će tu naći duhovni spokoj. Povukao se u samostan Sv. Lovre u Budimu. I tu se istakao vladanjem i pobožnošću tako da je nakon položenih redovničkih zavjeta i svećeničkog redjenja postao prior u nacionalnom poljskom svetištu Czestochowi, a nešto kasnije preuzeo priorstvo u Ladi na rijeci Šajo u Mađarskoj. Te teške i odgovorne službe Juraj je vršio na opće zadovoljstvo kako redovnika, tako i velikaša. Upravo preko njih upoznao je teško stanje Ugarske i Hrvatske, osobito nakon Mohačke bitke (1526.), kad su Turci teško porazili Ugare, a kralj Vladislav II. Jagelović poginuo. U borbi oko ispražnjenog prijestolja

U SRCU

dio ugarskih i hrvatskih plemića pristajao je uz Habsburgovce, a dio uz domaćeg plemića, koji je tada bio Ivan Zapolja. Kad je Zapolja gubio na bojnopolju od Habsburgovca Ferdinanda, našao je sklonište u Ladi i tu se još bolje upoznao s bratom Jurjem koji mu je pružio sigurno sklonište. Četrnaest godina Juraj je veoma vješto vodio Zapoljinu stranku i sve njegove poslove. Time je dobio veliki ugled, postao velikovaradinski biskup i uspješni rizničar Kneževstva. Godine 1538. uspio je sklopiti mir između Ivana i Ferdinanda.

Svoj položaj i svoje zemlje, svoju mudrost upotrijebio je oko mirnog suživota zaraćenih stranaka u tim teškim i opasnim vremenima. Znao je da se bez toga ne može braniti od Turaka Sedmogradska kneževina (istočni dio Ugarske). Mogao se prisjećati u samostanskim

noćnim satima kako je jala među plemićima i velikašima prouzrokovao mnogi neuspjeh i u njegovoj Domovini, s dubokom tugom i srcu znao je zajaukati nad padom ljubljene zemlje otaca svojih.

Kad je nakon dvije godine Zapolja umro, kralj je stavio pod Jurjevu zaštitu udovu Izabelu Poljsku i tek rođenog sina Ivana Sigmunda. Time je Juraj postao državni zastupnik, rizničar, biskup i državni vrhovni sudac, namjesnik i upravitelj Sedmogradske kneževine. Teškom mukom uspevao je

očuvati jedinstvo zemlje, kojoj su prijetili i protestanti. Juraj je pokušao izmiriti posvađane stranke. Zbog toga ga je papa 1551. godine imenovao kardinalom. Međutim, nije se brat Juraj zaogrnuo kardinalskim grimizom, niti je stavio crveni šešir na svoju glavu. Neprijatelji su ga 17. prosinca 1551. ubili u Vinici (Erdelj).

Upornim radom oko spašavanja Sedmogradske kneževine, uvjeren da se jedino slogom i zajedničkim snagama može nešto učiniti, Utišinović je želio osigurati nezavisnost i slobodu svojih podanika, očuvati vladanje Ivana Sigmunda. Nosio je u sebi težnju za slobodom i mirom usađenu još u napuštenoj svojoj domaji, tu u Miljevcima, uz hladnu rijeku Krku. Zbog nje je osjećao tugu u srcu. Životom pravog redovnika, dostojnog biskupa, dičnog upravitelja i zaštnik malog puka brat Juraj Utišinović bio je pravi "Infans Croatiae" - dijete Hrvatske.

*fra Josip
Ante Soldo*

Obnovljena bista kardinala Jurja Utišinovića

NOVICIJAT

Stoljeća povezanosti fratarar i naroda uzrokom je što narod zna gotovo sve o fratrima, i to možda više nego što se može i očekivati. Iz te povezanosti rodio se osjećaj privrženosti pa stoga nije rijedak slučaj čuti u svakodnevnom razgovoru: moj fratar, moj župnik, naš samostan. Ne začuđuje običajna gostoljubivost prema fratrima ma gdje se oni nalazili. Ta povezanost je prirodna.

Čuti riječ novicijat, a ne povezati je s Visovcem ili pak čuti riječ Visovac i ne

povezati je s novicijatom, znači samo jedno: slušatelj je došljak. Međutim, kada bi priupitali starosjedioce, ljude koji su prošli sito i rešeto s fratrima: što bi to bio novicijat? Svi bi dali sličan odgovor: to je godina kušnje. Da, to je točno, ali nije ni približno sve. Malo učeniji ljudi pogodili bi i godinu uspostave novicijata na Visovcu, ali gotovo nitko ne bi znao reći nešto konkretnije o novicijatu.

Krenimo iz početka. Franjevci su sinovi Sv. Franje, koji se rodio 1181. ili

1182. u Asizu. Proživjevši bezbrižno mladenačke godine, taj oblik života mu se učinio ispraznim. Odlučivši se za Krista, radikalno se odriče svijeta 1206. god. Od tada neprestano hvali i slavi svoga Spasitelja a Krist mu zauzvrat šalje braću. Franjo osniva red Manje braće. Prazan bogatstvom, ali pun Duha Svetoga, neodoljivo privlači ljude k sebi, ka Kristu. Stotine mu se pridružuju. Da žar pobožnosti, slavljenja Boga i održavanje Pravila ne popusti, Franjo odlazi papi

Novaci polažu zavjete

Honoriju III. i moli ga da ustanovi noviciját, godinu kušnje u kojoj bi se odvajalo žito od kukolja. Papa odobrava i podržava Franjinu molbu bulom Cum secundum consilium od 22. rujna 1220.

Prvih godina, dok je Red bio još u povojima, noviciját je bio tamo gdje i braća. Novaci su putovali od mjesta do mjesta. Uvidjevši opasnost i nepraktičnost takvog novaštva u Red se uvode prve kuće novicijata neposredno nakon Franjine smrti. Da bi neki samostan bio kuća novicijata mora ispuniti ove uvjete: mora biti na osamljenom mjestu, daleko od svijeta i Pravilo treba biti obdržavano s prvotnom strogošću.

Iz oba uvjeta vidljivo je da se Visovac sam po sebi nameće kao idealan samostan za noviciját. Oko 1445. godine fratri su se naselili na Visovcu. Uredivši samostan i dobivši dopuštenje od Svete Stolice noviciját je počeo s radom 1568. god i traje uz kraće prekinde do danas. Jedini duži prekid bio je onaj za Kandijskog rata (1645. - 1669.) kada su fratri s novacima 1648. god. napustili Visovac. Vratili su se 1671. godine.

U odgoju novaka na snazi su opće odgojne odredbe koje vrijede za sve novicijate u franjevačkom Redu. U toj godini kušnje, novak se pobliže upoznaje s Redom, a Red s novakom. U tu svrhu određen je posebni studij nekih materija kao što su : Teologija Pravila sv. Franje,

tumača zakonodavstva Reda i Provincije, povijesti Reda i Provincije, teologija zavjeta, duhovno bogoslovje, dokumenti Crkve i Reda, liturgija, svakodnevno druženje sa Svetim Evanđeljem, praktične vježbe, pismeni radovi

...

U franjevačkom novicijatu na Visovcu dnevni raspored započinje buđenjem u 6. 30, a završava počinskom u 22.00 sata. Prvi jutarnji čin je božanski časoslov, Sv. Misa i razmatranje. Dopodnevni dio dana posvećen je predavanjima i studiju, prvi dio poslijepodnevnog vremena posvećen je rekreaciji i uređenju okoliša. Drugi dio poslijepodneva započinje moljenjem časoslova i pobožnošću, a zatim studij po sobama. Dan završava hvalom Bogu koja nas uvodi u noćni počinak.

Takav intenzivan život plodno je tlo da se donese zrela odluka o zavjetovanju na kraju godine kušnje. Zavjetovanje je zapravo kruna napora učinjenih kroz proteklu godinu. Promatrajući sebe u svijetlu Reda i uz suglasnost meštra i članova samostana, prikladan novak se prepušta privremenim zavjetima siromaštva, poslušnosti i čistoće. Habit koji je obučan na početku kušnje, na kraju te iste dobiva svoj smisao. Ta prva godina u životu jednog franjevca tek je početak formacije potpunog redovnika koja će završiti na kraju života.

fra Petar Macut

Gospodine uzmi moje ruke

Dajem ti moje ruke!
Gospodine Isuse
Dajem ti moje ruke
za činiti tvoj posao,
dajem ti moje noge,
da slijedim tvoj put,
Dajem ti moje oči
za vidjeti kako ti
vidiš,
Dajem ti moj jezik
za reći tvoju riječ,
Dajem ti moju
inteligenciju
da ti možeš misliti u
meni,
Dajem ti moj duh,
da ti možeš moliti u
meni,
Osobito, dajem ti
moje srce,
da možeš u meni
ljubiti,
tvoga Oca i sve ljude.
Dajem ti sebe samog
potpuno
da ti možeš rasti u
meni,
da to budeš Ti,
Gospodin Isus
koji živi, radi i moli u
meni!

Melinda

Restaurirana stajališta u Crkvi Sv. Petra i Pavla

Niko Stojanović post

Sv. Ivan

MRTVAČNI

Već duže vrijeme govorim kako je potrebno izraditi mrtvačnice. Evo, donosim jedan plan što ga je izradio dipl. inž. arhitek. Za Mrtvačnica bi stajala "ključ u bravu" oko 120.000 do Akcija "Umjesto vijenaca na grob - pomoć za mrtvačnice na miče se sa nule, ostaje i dalje vapijuća želja ...

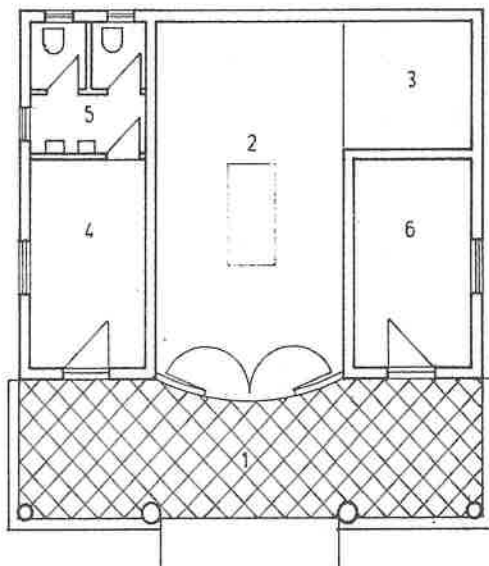
novi postavljaju obnovljena stajališta

Sv. Ivan Krstitelj "Uspomene" rata

ICE

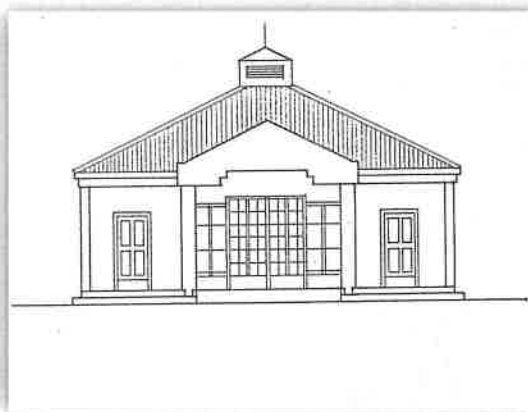
ačnice na Miljevcima.
ek. Zdravko Živković.
0 do 130.000 DEM.
ce na Miljevcima" ne

Floort

1. Natkriveni trijem
2. Prostor s odrom
3. Prostor za frižider
4. Prostor za rodbinu
5. Sanitarije
6. Prostor za kolica

Glavno
(južno)
pročelje

Još samo kruna i obnovljen je cijeli kip I. Isusova

FRAMA - FRANJEVAČKA POSVEĆENA KRISTU

Među novije pokrete mladih vjernika u Crkvi našega naroda spada i FRAMA - Franjevačka mladež. Stoga je sasvim na mjestu i pitanje: Što je to FRAMA? Odgovor nam pružaju statuti u kojima stoji da je FRAMA bratstvo i sestrinstvo mladih koji se osjećaju da ih je pozvao Duh Sveti živjeti Evanđelje po primjeru Sv. Franje Asiškoga u franjevačkoj obitelji.

FRAMA je za one mlade kršćane, mladiće i djevojke, koji zbilja žele po primjeru Sv. Franje svjesnije živjeti i svjedočiti svoju vjeru. Sv. Franji je Evanđelje bilo jedino pravilo života. Stoga je razumljivo da Evanđelje i FRAMI bude pravilo za život. Mladi u FRAMI nastoje provoditi Evanđelje u život i život u Evanđelje. Njihov ideal je Evanđelje i život po Evanđelju.

Život i djelovanje FRAME odvija se po bratstvima. Mladi su organizirani na mjesnoj, regionalnoj, provincijskoj, nacionaloj i međunarodnoj razini. Tijela preko kojih bratstvo i sestrinstvo djeluje su skupština, vijeće, predsjednik i duhovni voditelj. Uloga svakog tijela pobliže je određena samim statutima.

Članom bratstva i sestrinstva postaje se nakon odgovarajuće pripreme (incijacije) koja traje od 3 do 6 mjeseci. Nako toga se obavi obred primanja. Oni koji su

primljeni još godinu dana trebaju upoznavati svoj poziv, produbljivati ga i poslije toga daju svoja prva obećanja. Obećanja se daju na godinu dana i svake se godine obnavljaju. Bit obećanja je želja mladih da obnove svoja krsna obećanja i da svoju mladost posvete Kristu živeći njegovo Evanđelje po uzoru na Sv. Franju.

Članovi FRAME mogu biti mladi od 15. do 30. godine života. Nakon 30-te godine života pozvani su svoj poziv nastaviti u FSR-u.

FRAMA kao pokret mladih u Crkvi stavlja posebni naglasak na duhovnost i duhovnu obnovu mladih i to preko mladih pod geslom - "Mladi za mlade".

FRAMA ima svoj znak - TAU, svoju himnu i dnevnu molitvu. TAU je posljednje slovo hebrejske abecede. U

simboličnom se značenju upotrebljava u Starom i Novom zavjetu (usp. Ez 9,4; Otk 7, 2-3). Kršćani su prihvatili taj znak jer ih je podsjećao na Isusov križ. Taj znak je na poseban način volio Sv. Franjo. Njega je također podsjećao na križ Isusov i na Isusovu ljubav prema nama. Znak TAU daje se svakom bratu i sestri kod davanja prvih obećanja. On ih podsjeća na obvezu da žive Evanđelje po uzoru na Sv. Franju slijedeći poniznog, siromašnog i raspetog Krista.

Službeni list FRAME također se zove "TAU". Izlazi 5 puta godišnje u boji. List je vrlo lijepo i ukusno uređivan. Naklada mu je 3000 primjeraka, a uređuju ga isključivo studenti i srednjoškolci. List TAU ima i svoje tjedno izdanje po nazivom: Glasilo za mlade

Pred Crkvom na Visovcu

MILADEŽ - MLADOST

Framaši i njihovi duhovni vođe pred Župnom kućom na Miljevcima na putu za Visovac

“Susret”. U njemu se donose razmišljanja za nedjeljna čitanja, tjedna kateheza kao pomoć vjeroučiteljima i vjeroučenicima i pojedine aktualnosti.

Cjelokupnom upravom FRAME ravnata Nacionalno vijeće FRAME, a njegova operativna je Nacionalna središnjica sa sjedištem u Zagrebu, Kaptol 9. Ona se bavi osim izdavačkom djelatnosti i organiziranjem različitih susreta za mlade, seminara, duhovnih obnova, hodočašća i sl. Svakako treba spomenuti i godišnji nacionalni susret na kojemu se okupi i preko 1000 mladih. Oni se upoznaju, zajednički mole, pjevaju, razmišljaju, rade po

skupinama, primaju svete sakramente i sl. Mladi žive za te susrete i duboko ih proživljavaju. Takvi susreti se jednostavno ne zaboravljaju. I svaka franjevačka provincija također organizira takve susrete. U našoj provinciji Presvetog Otkupitelja sa sjedištem, u Splitu održana su takva dva susreta. Prvi je bio u Imotskom (1997.), drugi u Vrlici (1998.), a treći se planira ove godine u Sinju.

Nacionalna središnjica jednom godišnje organizira i Franjevački hod. To je jedna posebna vrsta hodočašća koja traje nekoliko dana a pješači se i preko 100 kilometara. Hod završi hodočašćem u Asizu (2. kolovoza) na

blagdan Gospe od Anđela susretom framaša i framašice iz cijeloga svijeta.

U organizaciji Nacionalne središnjice, prošle godine u Sarajevu održan je prvi festival duhovne glazbe pod nazivom Framafest. Izdana je audiokazeta, CD i posebna pjesmarica sa toga festivala.

U našoj provinciji ima do sada 12 zajednica FRAME. Sve su zajednice dobro organizirane i dobro rade, a broje preko 500 članova. U nekoliko župa se ozbiljno radi i uskoro će i one dobiti zajednicu FRAME. TO nas posebno veseli, jer FRAMA je mladost posvećena Kristu.

*fra Jakov Udovičić
prov. duh. voditelj FRAME*

ZGODOPIS

od 12. prosinca 1998.

12. prosinca 1998

Božićna ispovijed. Pomogli ispovijedati: fra Karlo Krolo, fra Ljubo Muslim, fra Milan Ujević, fra Ivan Čupić, fra Petar Klarić, fra Ivan Buljević. Ispovijedilo se 44 osobe.

17. prosinca

Zidali zid u groblju u Drinovcima: Joso Skelin, Mile Skelin, Pajo Vukorepa i Ana Mazalin.

18. prosinca

U školi Božićna priredba.

19. prosinca

Ive i Paško Galić postavili veliki luster u crkvi Sv. Petra i Pavla. Dar Ive Šostera iz Siska.

21. prosinca

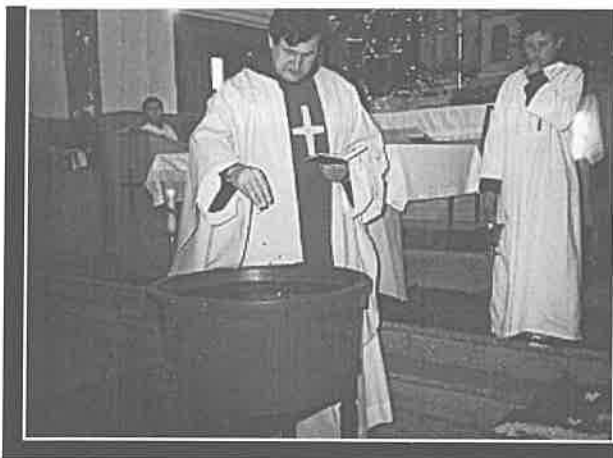
U župnoj crkvi skinuta stara postaja - Put Križa. Radili: Božo Bačić, Branko Skelin i Zvonimir Skelin.

22. prosinca

Izradili jaslce u Drinovcima: Marina Dević, Sandra Kisić, Ivana Malenica, a u Širitovcima: Manuela Stojanić, Ana Karlo, Marina Samodol, Dragica Lovrić i Gordana Vlaić.

**25. PROSINCA -
BOŽIĆ**

Polnočka u Širitovcima. Vjernika puna crkva, a neki su morali i ostati vani. Nažalost petarde su nam zatvorile vrata i vratile nas u vrijeme rata. Ne ponovilo se!

Blagoslov vode

Obnova groblja u Drinovcima

Misionar fra Miroslav Bustruc predvodi Put križa

NAŠE ŽUPE

do 13. ožujka 1999.

Danja misa u Drinovcima u 10.00 sati. Poslije svete mise priredba koju je priredila učiteljica Marija Kulušić.

26. prosinca

Sv. STJEPAN - Sv. Misa u Širitovcima. Preko sv. mise krštenje Petre Pulić. Početak blagoslova obitelji u župi. Početak je bio u Bogatićima.

01. siječnja 1999.

NOVA GODINA - Sv. misa u Drinovcima - samo stariji svijet. Župnik pročitao statistiku župe: u 1998. godini bilo je 16 krštenja, četvero ih živi izvan župe, 16 prvopričesnika, 26 krizmanika, 2 vjenčanja, 29 umrlih od toga 5 ih je živjelo izvan župe.

02. siječnja

U groblju u Drinovcima zidali zid: Joso Skelin Šime Kulušić, "Kojin", Šime Kulušić, Paviša Dželalija, Frane Samodol, Šime Samodol.

03. siječnja

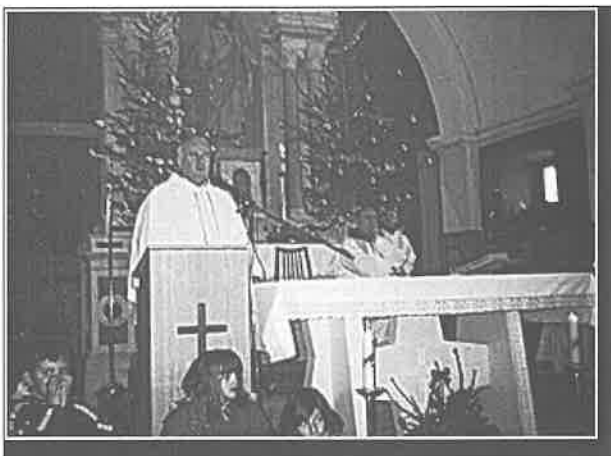
Završetak blagoslova obitelji. Sve obitelji nisu primile blagoslov. U župi ima 451 obitelj: 1247 osoba. Bogatić - 38 obitelji- 106 osoba; Bristani - 86 obitelji- 229 osoba; Drinovci-73 obitelji - 168 osoba; Kaočine-79 obitelji - 234 osobe; Karalić - 36 obitelji-118 osoba; Ključ-67 obitelji-180 osoba, Širitovci - 72 obitelji-212 osoba.

7. siječnja

Četrnaest stajališta križnog puta iz crkve Sv. Petra i Pavla, te Gospin

Pobožnost put križa

Fra Mate Garić propovijeda na blagdan Imena Isusova

Oltar u crkvi Sv. Petra i Pavla

Prireda u školi za Božić

Gospoda Dasenka Skelin svira, dječji zbor pjeva

Akcija u groblju u Drinovcima

kip iz crkve Imena Isusova odešene u Split na restauriranje.

09. siječnja

Susret FRAME (Franjevačka mladež) naše župe. Deset mladih je došlo na susret.

11. siječnja

Početak drugog polugodišta u školi. U crkvi Imena Isusova postavljeno novih četrnaest postaja- Puta Križa, napravljeni za 3.000 DM. Postavili: Marko Kulušić, Joso Skelin i Branko Skelin.

13. siječnja

ElektraDrniš - dovezla 4 betonska i 5 drvenih stupova za izvještaj struje iz groblja. Gosp. Joško Đuzela dir. Državne uprave za zaštitu spomenika i kulturne baštine Šibenik, pregledao crkvu I. Isusova i zvonik u svezi obnove.

14. siječnja - Ime Isusovo

Patron župe, sveta misa u 11 sati. Predvodio i propovijedao fra Mate Gverić župnik Šubičevca, s njim je koncelebriralo još 5 svećenika. Poslije svete mise blagoslov s Presvetim prvi put nakon dugo godina.

15. siječnja

Vozač gosp. Ante Ivića dovezao iz Zagreba bistu kardinala Jurja Utišinovića, koju je dao odljeti u bronci prof. Vinko Ivić.

17. siječnja

Krštenje Ivana Vlaića preko mise. Roditelji i kum čitali čitanja. Preko mise svirala gospoda Dasenka Skelin, učiteljica glazbenoga u školi. Prvi put pjeva dječji zbor.

18. siječnja

Kopanje kanala oko crkve Imena Isusova za traku za uzemljenje. Radove izvodio Marko Križanović. Radovi koštali 500 DM.

19. siječnja

Postavljanje trake za uzemljenje kod crkve Imena Isusova. Radili: Joso Skelin, Mile Skelin, Ivica Skelin, Mile Skelin pok. Ivana, Ante Malenica, Božo Ivić. Blagoslov nove trafostanice u Stojacima, sprovod Marije Višić.

Od 25- 28. siječnja

Župnik je u Zagrebu na svećeničkom teološko pastoralnom tjednu. Tu se sastao s članovima odbora Miljevcana u Zagrebu u prostorima Muzeja Grada Zagreba.

10. veljače

Iz Splita dovezli smo obnovljenih 14 postaja križnog puta za crkvu Sv. Petra i Pavla. Restauriranje je koštalo 11.000 Kn.

17. veljače

PEPELNICA - početak KORIZME. Sveta Misa u Drinovcima. Pepeljanje preko svete mise. Na misi su bila djeca do četvrtog r. o. škole i odrasli vjernici.

26. veljače

Gospodin Marijo Tadić iz Rude došao po orgulje i odvezao ih na popravak.

11. ožujka

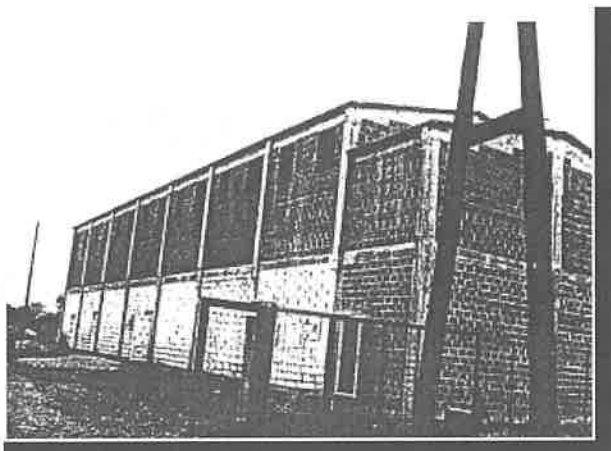
Dekanatski sastanak u Drnišu. Župnik ima referat o župnom Pastoralnom vijeću.

12. ožujka

Ponovno podignut Križ za "počivališta" u Širitovcima. Radili: Marko Puljić, Ante Lovrić, Ive Grabić, Mate Vranjković, Ive Samodol i župnik.

Postavljanje novih hrastovih vrata u crkvi Sv. Petra i Pavla

Objekt u izgradnji - Proizvodnja i sušionica mesnih proizvoda u Lovrić-Stojaci. Obitelj Mirka Lovrića-Stojaka

Obnovljeni križ, "Počivalište" u Širitovcima

GRIPA I CJEPLJENJE

Gripa (influenca) je akutna zarazna bolest uzrokovana virusom (tipovi virusa A, B i C). Rasprostranjena je svugdje u svijetu. Obično se javlja epidemično (više oboljelih u kratkom vremenskom razmaku unutar kolektiva, naselja, gradova) i povremeno pandemično (u više zemalja, kontinenata). Infekcija se od bolesne na zdravu osobu prenosi kapljičnim putem (kihanje, kašalj, govor).

ŽUPA MILJEVCI

UMRLI
od 22. XII. 1998.
do 13. III. 1999.

**“JA SAM USKRSNUĆE I
ŽIVOT! TKO U MENE
VJERUJE, AKO I UMRE
ŽIVJET ĆE” (Iv. 11,25)**

22.XI. 98 - Ante Sunko u 88. g.
18. I. 99 - Marija Višić u 58. g.
19. I. 99 - Manda Skelin u 90. g.
14. II. 99 - Ana Bačić u 80. g.
21. II. 99. - Paško Lovrić u 77. g.
06. III. 99 - Ivan Bačić u 62. g.
13. III. 99. - Ivan Vlaić u 60. g.

Simptomi gripe

Bolest počinje naglo (nakon kratkotrajne inkubacije od 1 do 2 dana) s jakim glavoboljom, vrućicom, bolovima u mišićima i zglobovima, osobito u križima i udovima, pospanošću, klonulošću, gubitkom teka, ponekad mučninom i povraćanjem. Ubrzo se javljaju suhi i nadražajni kašalj, grlobolja, bol u prsima, upala očnih spojnica, hunjavica, a potom produktivni (zreli) kašalj. Bolest traje 5 do 7 dana, ako ne nastupe komplikacije (upala pluća, upala srednjeg uha i druge). U vrijeme većih epidemija značajan je ne samo veći broj oboljelih, već i pojava smrtnih slučajeva.

Liječenje i cijepljenje

Liječenje oboljelih od gripe većinom je samo simptomatsko (lijekovi protiv povišene temperature i bolova, vitamin C, čaj, mirovanje). Zaštitna mjera protiv gripe je cijepljenje. U Hrvatskoj se takvo cijepljenje provodi u različitom opsegu tijekom više od tri desetljeća. Primjenjivana su razna cjepiva, od živih do mrtvih. Značajno je za sva ta cjepiva izbor cjepiva koje sadrži aktualne spojeve

virusa (očekivani tipovi virusa), preporučene za cijepljenje u toj godini (preporuka Svjetske zdravstvene organizacije). Cijepljenje se provodi prije početka sezone javljanja gripe, tj. već početkom jeseni (rujan-studenj). Ovisno o epidemiološkim okolnostima (ima li ili nema slučajeva bolesti) cijepljenje se može provesti i u drugo vrijeme. Zaštita protiv gripe preporučuje se osobama profesionalno izloženim gripi, osobama s kroničnim bolestima srca, bubrega, pluća (kronični opstruktivni bronhitis, cistična fibroza), s poremećajima metabolizma (šećerna bolest-dijabetes), s prirođenim ili stečenim manjkom imuniteta. Cijepljenje je naročito preporučeno osobama starijim od 60 godina.

Cijepljene osobe stvaraju učinkovitu obranu (odgovarajuća, protektivna razina protutijela) nakon jednog tjedna od provedenog cijepljenja, a najjača zaštita postigne se nakon trećeg tjedna. Dosadašnja iskustva su pokazala da starije osobe, koje se redovito svake godine cijepe protiv gripe, i u slučaju epidemijskog vala bolesti, ne obolijevaju od klinički teške infekcije (ne razviju tešku bolest). Procjene o zaštitnom učinku cjepiva kreću se u okvirima 50%. Unatoč takvim procjenama cijepljenje se preporučuje osobama spomenutih rizičnih skupina. Naime, glaviti cilj cijepljenja je značajno i učinkovito smanjiti broj oboljelih i umrlih od ove akutne zarazne bolesti dišnih puteva.

Osobe s visokom temperaturom izuzimaju se od cijepljenja, kao i osobe alergične na sastojke cjepiva. Dvojbeno je cijepljenje trudnica, iako prema dosadašnjim iskustvima nema štetnih posljedica. Zbog toga se cjepivo u trudnica (ako je potrebno) primjenjuje isključivo od drugog tromjesečja trudnoće. Nema zapreka u primjeni cjepiva u dojilja.

Dr. sc. Boris Dželalija

KRŠTENI od 20. XII 1998. do 13. III 1999.

**“TKO UZVJERUJE I
POKRSTI SE, SPASIT ĆE
SE, A TKO NE
UZVJERUJE, OSUDIT ĆE
SE” (Mk 16,16)**

- 26. XII. 1998 - Petra Pulić kći

Renata i Ivane r. Tarabanić

- 17. I. 1999. - Ivan Vlajić sin Vinka i

Silvane r. Bitunjac

Krštenje Petre Pulić

(NE) ZABORAVLJENE IGRE MILJEVAČKE MLADEŽI

PRSTENJAK

Igra se u zatvorenome ili otvorenome prostoru. Kad se igra na otvorenome prostoru, odrede se granice u okviru kojih je igra dopuštena. Najčešće se odvija u kućama, i to u zimskim večerima, za vrijeme sijela i prela (danasa, nažalost, gotovo zaboravljenima).

“Prstenjak” ili “penj” je predmet koji svaki igrač sebi odabere. To su, obvezno, sitni predmeti, da svi zajedno mogu stati u šaku. Npr. šibica, razne vrste papira, drvca, kamenčić...

U igri sudjeluju najmanje tri-četiri igrača, a što ih je više, igra je zanimljivija. Smisao igre je da svaki igrač obavi određenu radnju koja mu bude zapovjedena.

Na početku igre igrači se okupe u krug. Igrač koji počinje igru uzima sve “prstenjake”, nakon što utvrdi čiji je koji iz svoje stisnute šake koju drži iza leđa, izvlači po jedan “prstenjak” i drži ga skrivenoga u drugoj ruci. Zatim upita igrača do sebe: - “Što ovaj prstenjak (ili penj) zaslužuje? Ovak mu kazuje “zaslugu”: - “Taj prstenjak zaslužuje da ...” Npr.: da sve nazočno poljubi u čelo, da nekom donese vode, da tri minute prestane pričati, itd. Potom se “prstenjak” pokazuje i prozvani obavlja svoju “zaslugu”. Igrač koji drži “prstenjke”, odmah ih daje izvučene igraču do sebe s druge strane (koji će, kad ciklus bude završen, postati prvi igrač - voditelj). Kad se odrede “zasluge” obojici igrača, šake se otvaraju, a prozvani obavljaju svoje zadatke.

Što je raspoloženje veselije, “granice” zapovijedi bivaju šire i slobodnije, a igra time postaje zanimljivija i duhovitija.

KEVANJE

Ova je igra odavno napuštena i živi samo u sjećanju ljudi starije dobi.

U igri sudjeluje neograničen broj igrača. U nekim svojim elementima podsjeća na hokej na travi. “Rekviziti” igre su “keva” (po njoj je igra dobila ime) - drveni štap, u donjem dijelu savinut u obliku slova L (za to nije bila potrebna posebna obrada) i drvena loptica “prasica”.

Igra se odvija na ravnijim (obično travnatim) terenima kojih granice nije trebalo obilježavati. Svaki igrač označi mjesto na kojem se nalazi (najčešće je to rupica načinjena ugažom noge), a raspored je kružni, veličina kruga ovisi o broju

igrača i veličini terena.

Na početku igre ždrijebom se odredi igrač koji će stajati u sredini i udaranjem “prasice” štapom (“kevom”) označiti početak igre. Kad svi igrači zauzmu svoja mjesta, igrač u sredini uzvikom “raspik” nagovješćuje da igra počinje. On nastoji da “prasica” dotakne ili udari igrača kojeg on gađa. Svaki igrač, naravno, nastoji je svojom “kevom” odbiti u bilo kojem smjeru, da igrač koji je u sredini trči za njom što dalje. Igrači u krugu, dakle, ne trče, već sa svojega mjesta odbijaju “prasicu”. Kad “prasica” takne nekog igrača (ako je “kevom” nije uspio odbiti), ovaj zamjenjuje mjesto i ulogu s igračem u sredini. Igra se, tako, neograničeno nastavlja.

Kevanje je svojodobno bila vrlo raširena i popularna igra. I danas stanovnike Bristana Gornjih, prema toj igri, nazivaju “kevarima”.

Pripremio: J. Pilic

ZNATE LI?

- da je 1982. godine u našoj župi bilo 36 Prvopričesnika.
- da je 1786. godine bilo u župi obitelji:
Drinovci: 36 obitelji - 176 osoba
Brištani: 36 obitelji - 204 osobe
Karalić: 26 obitelji - 139 osobe
Širitovci: 37 obitelji - 202 osobe
Ključ: 52 obitelji - 291 osoba

Ukupno 187 obitelji - 1.008 osoba

- da je 1798. crkva Imena Isusova postala župnom;
 - da su 1798. D. Brištani imali 92 osobe;
G. Brištani 149; **Bogatići** 71 osobu;
Karalić 82 osobe; **Širitovci** 186 osoba;
Kaočine 150 osoba; **Ključ** 197; **Drinovci** 195 osoba.
- Ukupno: 1022 osobe**

ZANIMLJIVA STATISTIKA

Stanje: prosinac 1998. - siječanj 1999; od 26. prosinca 1998. - 07. siječnja 1999.

	konja	krava	magaradi	ovaca	auta	traktora
BOGATIĆ	0	44	1	20	17	20
BRIŠTANI	0	67	20	179	38	42
DRINOVC	6	40	2	80	27	46
KAOČINE	1	62	0	232	44	52
KARALIĆ	2	55	1	40	29	22
KLJUČ	3	35	5	161	31	37
ŠIRITOVCI	2	72	0	437	40	40
UKUPNO	14	375	29	1.149	226	259

Pogledajmo gdje smo se obogatili, a gdje smo se osiromašili.

Stanje, siječanj 1980. god.

	konja	krava	magaradi	ovaca	auta	traktora
BOGATIĆ	7	62	26	21	13	12
BRIŠTANI	30	82	82	45	23	28
DRINOVC	22	32	32	16	27	28
KAOČINE	9	63	10	52	18	35
KARALIĆ	12	50	9	17	17	13
KLJUČ	14	35	36	34	12	18
ŠIRITOVCI	17	99	14	41	26	26
UKUPNO				obitelj drži		
MILJEVCI	111	452	209	226	136	160

Miljevci USKRS, 1980. br. 1, str. 43

Važniji datumi

09. svibnja 1999. - Prva sveta pričest.

21. lipnja 1999. - sedma obljetnica oslobođenja Miljevaca, vanjska proslava 300. obljetnice župne crkve Imena Isusova, te otkrivanje nove biste kardinala Jurja Utišinovića

Svetu misu predvodi i propovijeda šibenski biskup mons. Ante Ivas.
Pozivamo sve Miljevcane da materijalno

podupru te obljetnice i da dođu taj dan svečano proslaviti na Miljevce. Za tu prigodu priprema se sportski i kulturni program. Na vrijeme ćete biti upoznati.

29. lipnja 1999 - Sv. Petar i Pavao.

12. rujna 1999. - Gospa od Milosti

07. studenog 1999. - Miljevački dan u Zagrebu, u crkvi Gospe Lurdske, sv. misa počinje u 12.30 sati.

PRILOZI ZA CRKVVU

Miljevcani širom svijeta i domovine

Mate Dželalija, Njemačka 100 DM
Branko Bačić p. Paške, Njemačka 200 DM

Jere Bačić p. Mate, Njemačka 100 DM

Ivica Bubalo p. Nikole 100 DM

Paško Mamut 100 DM

Niko Mazalin, Split 200 kn

Neda Banovac, Split 100 kn

Mate Samodol, Split 300 kn

Frane Vranjković, Šibenik 300 kn

Ante Lovrić p. Paške, Zagreb 100 kn

Djeca Slavke Skelin, Zagreb 300 kn

Petar Malenica, Zagreb 100 DM

Joško Skelin, Zagreb, darovao lustere za vanjsku

rasvjetu u vrijednosti od 2.500 DM

Vrkić Luca r. Samodol 100 DM

Ante Gverić 100 DM

Župljani

BOGATIĆ

Marko Duilo p. Ante 200 kn

Ante Galić p. Ante "Tonći" 100 DM

Mile Galić p. Mije 200 Kn

BRIŠTANE

Jole Samodol p. Mate 100 DM

Joso Deronja p. Pavla 200 kn

Ana Novak ud. Mile 100 kn

Zoran Pilić p. Marka 300 kn

Mačo Samac 200 kn

Šime Runjić p. Ante 150 DM

DRINOVC

Manda Skelin p. Jakova 450 kn

Manda Ivić p. Jose 200 kn

Šime Bačić p. Ivana 300 kn

Frane Bačić p. Šime 150 kn

Mate Bačić p. Marka 200 kn

Ivan Stipandžija 200 kn

Stanko Ivić p. Šime 100 kn

Zdravko Ivić Milin 500 kn

Stipe Bačić p. Mije 300 kn

Manda Skelin p. Jakova 250 kn

KAOČINE

Mile Vlaić p. Ante 200 kn

Jakov Vlaić p. Mate 200 kn

Ante Vlaić p. Marka 100 DM

Ive Vlaić Josin 300 kn

Ivan Vlaić p. Ante 300 kn

Ivan Vlaić p. Nikole 100 DM

Mijo Ivić p. Marka 50 DM

Slavko Ivić p. Mate 100 kn

Slavko Ivić p. Šime 300 kn

KARALIĆ

Jelka Karlo ud. Ante 200 kn

Slavka Vataavuk ud. Mije 250 kn

Nikica Puljić Šimin 200 kn

Nediljko Puljić p. Nike 500 kn

Ivan Karlo 200 kn

Rosa Puljić ž. Mate 200 kn

Kata Puljić ud. Jere 200 kn

KLJUČ

Božo Lalić p. Ivana 400 Kn

Ive Malenica mesar 300 kn

Ivan Vukorepa "Čovo" 300 kn

Marko Malenica p. Nikole 200 kn

Manda Kulušić ž. Šime 100 kn

Marija Malenica ž. Marka 100 kn

ŠIRITOVCI

Ante Vataavuk "Babić" 250 kn

Stipe Sunko 200 DM

Paško Bubalo p. Luke 200 kn

Milka Bubalo ud. Ivana 200 kn

Manda Vranjković ud. Marka 200 kn

Šime Vranjković p. Paške 200 kn

Jela Vranjković p. Ivana 300 kn

Zvonko Lovrić 300 kn

Marija Lovrić ud. Jose 100 kn

Niko Grabić p. Mije 1000 kn

Ive Samodol p. Nikole 200 kn

Paško Vranjković p. Paške 200 kn

Marija Vranjković ud. Ivana 100 DM

Šime Vranjković p. Jakova 100 DM

Ivan Lovrić p. Petra 100 kn

Nediljka Lovrić ž. Milana 50 kn

Mara Bubalo ud. Nikole 100 kn

ZAVJETNI KRIŽ

Vinko i Zora Samodol, Njemačka 100 DM

Vojko Vataavuk, Širitovci 100 kn

Marko Dželalija, 200 kn

Frane Dželalija p. Mate Ključ 50 kn

Drago Bačić p. Mate Brištane G. 200 kn

Zdravko Ivić Milin, Drinovci 200 kn

ZA MRTVAČNICE

Ana Mazalin p. Ante, Drinovci 200 kn

Frane Bačić stolar, Šibenik 350 kn

AKO SMO KOGA SLUČAJNO IZOSTAVILI, NEKA NAM OPROSTI I NEKA NAM SE JAVI. HVALA SVIMA KOJI SU DAROVALI PRILOGE ZA OBNOVU NAŠIH CRKAVA.

OBAVIJESTI

U uskrsno vrijeme moli se "Kraljice neba raduj se" umjesto "Anđeo Gospodnji navjestio Mariji".

Kraljice neba, raduj se, aleluja.

Jer koga si dostojna bila nositi, aleluja.

Uskrsnu kako je rekao, aleluja.

Moli za nas Boga, aleluja.

Veseli se i raduj, Djevice Marijo, aleluja

Jer je uskrsnuo Gospodin uistinu, aleluja.

Pomolimo se. Bože, ti si se udostojio razveseliti svijet uskrsnućem svoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista: daj, molimo te, da po njegovoj Majci, Djevici Mariji, postignemo radosti vječnog života. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

KRŠTENJA:

Molimo vas da se prijavite petnaestak dana prije krštenja kako bismo što dostojnije i svečanije proslavili taj sakrament.

VJENČANJA:

Molimo vas da se javite dva mjeseca prije vjenčanja radi priprave za taj važan sakrament.

MISE ZADUŠNICE:

Najavite na vrijeme. Lijepo bi bilo za tu zgodu donijeti cvijeće za oltar, a još ljepše pobožno i aktivno sudjelovati kod svete mise, da se pričestimo, ako je potrebno i ispovijedamo.

EVO ŠTO CRKVA TRAŽI OD VJERNIKA, KOJI ŽELE BITI KUM - KUMA NA KRŠTENJU - KRIZMI

U smislu kanona na 874 - 1- CIC-a koji kaže:

"Da bi se kome dopustilo preuzeti službu kuma, potrebno je:

1. da ga odredi sam krštenik ili njegovi roditelji ili onaj tko ih zamjenjuje ili, ako tih nema, župnik ili krstitelj i da je prikladan te da ima nakanu vršiti tu službu;

2. da je navršio šesnaestu godinu života, osim ako dijecezanski biskup odredi drugu dob ili ako župnik ili krstitelj

smatraju da zbog opravdana razloga treba da se dopusti iznimka;

3. da je katolik, potvrđen i već pričešćen i da provodi život u skladu s vjerom i preuzetom službom;

4. da nije udaren nikakvom zakonito izrečenom ili proglašenom kanonskom kaznom,

5. da nije otac i majka krštenika".

MILJEVČANI I PRIJATELJI ZA LIST "MILJEVCI"

Zoran Pilić p. Marka ,
Brištani G. 200 kn
Petar Bubalo, Širitovci 100 kn
Petar Lovrić, USA 100\$
JOLLY 2.000 kn.

Luca Vrkić r. Samodol 50 kn
Niko Samac, Sisak 100 kn
Zvonko Lovrić, Širitovci 100 kn
Mirko Lovrić Stojak p. Ante
Kaočine 200 kn

"Temelj na kojem počivaju i narodi i čovječanstvo jest bez sumnje obitelj"

Blaženi Alojzije Stepinac

**SLUŠAJTE HRVATSKI KATOLIČKI
RADIO NA ODAŠILJAČIMA**

Sljeme - 103,5 MHz;
Split-97,7 MHz;
Biokovo - 107,9 MHz;

Učka - 106,7 MHz;
Psunj - 103,9 MHz;
Ugljan - 95,5 MHz;

MOLITVE ZA USPJEH MISIJA

Dragi Bože,

Daj da ove pučke misije učvrste vjeru svih vjernika,

Daj da se oni koji do sada nisu dolazili na misu obrate sebi i Bogu.

Daj da svi ljudi budu sretni, da nestane mržnje, daj da se svi ljudi vole kao što nas sve dragi Bog ljubi i voli.

Silvana Čipčić, I. raz.

Dragi Bože,

Daj da se što više vjernika okupi na misijama. Bože, nauči nas da volimo jedni druge i da se poštivamo.

Bože, pomози da se duhovno obnovimo.

Tina Bačić, I. raz.

BOŽE, HVALA!

Gospodine, hvala ti za još jedan dan Života!

Hvala TI, Gospodine, za sve milosti, darove i ljubav, kojima si danas obogatio naš život, pratio naš rad.

Nismo bili prema Tebi i Tvojоj riječi dovoljno pažljivi i zahvalni.

Oprosti nam i uništi sve grijehе današnjega dana.

Daj da nam sutra svane još jedan veseo dan. A jednom i vječni dan.

Tvoje ljubavi! Amen!

Ivana Puljić, IV.r.

Dragi Bože!

Molim Te da u našоj župi budu dobre i uspješnije misije. Znam da i TI to želiš.

Pomozi da se duhovno obratimo i nahranimo Tvojom ljubavi i dobrotom.

N.N., IV. raz.

MISIJE su pohod duhovnog obnavljanja. Gospodine Bože udijeli nam milost svoju da postanemo dobri ljudi čiste savjesti, plemenitog srca.

Daj da se međusobno potpomažemo, nek nestane mržnja, zloba, zavist, daj da svi postanemo u duši tvoji kršćani i da smo jedna crkva.

Molim te Bože da nas primiš pod svoje okrilje i milost tvoju.

Milka Monika Lovrić, IV. razred

Bože, Molim te,

da preko misija u našоj župi potakneš svakог čovjeka da ide tvojim putem,

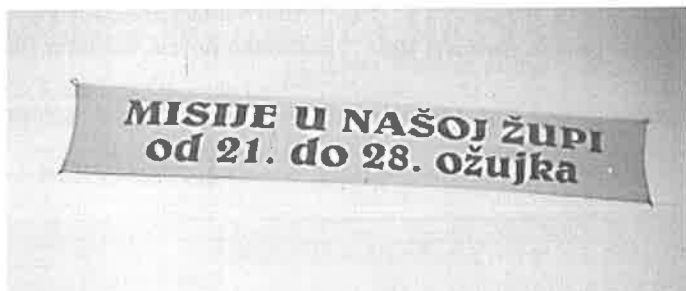
Molim te da ovim misijama potakneš vjernike u još čvršću i veću vjeru u Boga i da ove misije budu značajan događaj naše župe.

Tomislav Pilić, I. raz.

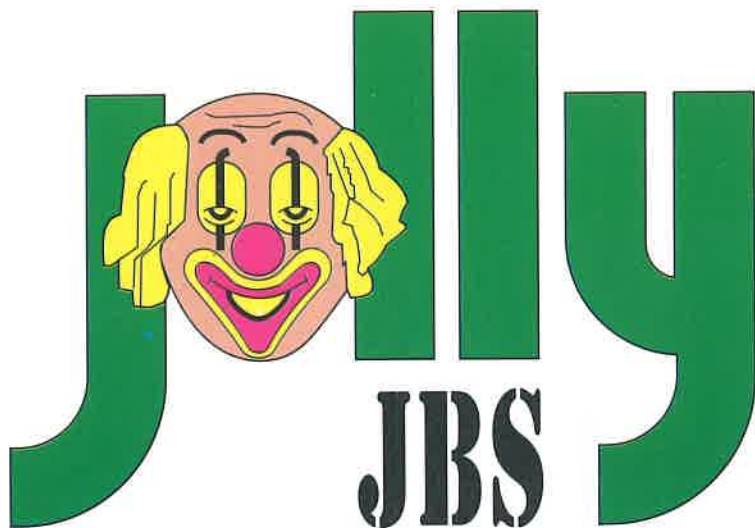
MOLITVA ZA USPJEH MISIONARA

Bože, ti hoćeš da se svi ljude spase i da spoznaju istinu. Zato pomози ovim misionarima koji su došli u našu župu da sav puk vrate na pravi put prema rajу. Daj snagu svoga Duha ponajviše onima koji propovjedaju. Amen.

Marta Ivić, IV. raz.

Plakat koji je pozivao na Misije

"JOLLY - J.B.S." d.o.o. Drniš, Kralja Tomislava 2
 Poduzeće za trgovinu, turizam, ugostiteljstvo i zastupanje
 Poslovna jedinica Šibenik, Kralja Zvonimira 241/b
 Tel./fax: 022/339-633

DALMOSTAN d.o.o.

Prodavaonica br. 1
 Put Dubrave 12,
 tel: 022 332 775

Prodavaonica br. 2
 Bana J. Jelačića 80,
 tel: 022 219 862

Prodavaonica br. 3
 Fra J. Milete b.b.,
 tel: 022 331 773

Jolly i Dalmostan žele vam sretan Uskrs

Detalj poznatog baroknog raspela — Franjevački samostan Visovac